

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Aleše Smetanky a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **Mgr. J. H.**, proti žalovanému: **Policejní prezident**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2023, č. j. 10 Ad 7/2019 - 145,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ředitele Kanceláře policejního prezidenta (dále jen „*služební funkcionář*“) ze dne 9. 2. 2018, č. 68/2018, byla žalobkyně přijata do služebního poměru u Policie ČR ode dne 1. 3. 2018 na dobu určitou. Zkušební doba byla stanovena na šest měsíců. Dne 4. 7. 2018 žalobkyně požádala o převedení na jiné služební místo, a to k Celní správě České republiky ke dni 1. 8. 2018. Služební funkcionář zahájil s žalobkyní dne 16. 7. 2018 řízení o zrušení jejího služebního poměru ve zkušební době. Žalobkyně dne 25. 7. 2018 požádala služebního funkcionáře o zastavení řízení o zrušení služebního poměru, neboť žádala o převedení na jiné služební místo u Celní správy. Dne 10. 8. 2018 bylo žalobkyni doručeno rozhodnutí ze dne 30. 7. 2018, č. 738/2018, jímž služební funkcionář podle § 41a zákona 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „*zákon o služebním poměru*“), zrušil její služební poměr ve zkušební době bez udání důvodu (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“).

[2] Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Rozhodnutím ze dne 11. 2. 2019, č. j. PPR-20601-48/ČJ-2018-990131, jej policejní prezident podle § 190 odst. 8 zákona o služebním poměru zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[3] Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který rozsudkem ze dne 19. 11. 2020, č. j. 10 Ad 7/2019 - 95, zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení, neboť dospěl k závěru, že služební funkcionář byl s ohledem na § 77 odst. 1 zákona o služebním poměru povinen vážit důsledky svého rozhodnutí a z variant řešení téže situace volit pro žalobkyni příznivější cestu.

[4] Žalovaný proti tomuto rozsudku podal kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu, jenž svým rozsudkem ze dne 31. 3. 2023, č. j. 3 As 376/2020 - 82, žalovanému vyhověl, rozsudek městského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. V odůvodnění kasační soud uvedl, že žalovaný nebyl v daném řízení povinen zkoumat proporcionalitu řešení, které zvolil služební funkcionář. Objasnil dále, že zákon o služebním poměru v § 41a kterékoli ze stran služebního poměru umožňuje služební poměr zrušit i bez udání důvodu. Pokud v odvolacím řízení proti rozhodnutí služebního funkcionáře o zrušení služebního poměru ve zkušební době nevyšlo najevo, že služební funkcionář tímto úkonem příslušníka diskriminoval nebo své právo zneužil, není žalovaný povinen zkoumat, zda je újma, která byla žalobkyni zrušením služebního poměru způsobena, přiměřená. Nejvyšší správní soud rovněž doplnil, že ze správního spisu nevyplývá, že by služební funkcionář žalobkyni diskriminoval, ani že by došlo ke zneužití práva ve smyslu § 77 odst. 1 zákona o služebním poměru. V závazném právním názoru uzavřel, že nebyla-li jediným důvodem pro zrušení služebního poměru snaha služebního funkcionáře převedení žalobkyně zmařit, což v řízení prokázáno nebylo, a tímto důvodem nebyla ani skrytá diskriminace, pak zrušení služebního poměru ve zkušební době vyhovělo všem zákonným požadavkům.

[5] Městský soud, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, svým rozsudkem ze dne 23. 5. 2023, č. j. 10 Ad 7/2019 - 145, rozhodl tak, že se žaloba zamítá.

[6] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Své kasační námitky zakládá na názoru, že v řízení před správními orgány došlo ke zneužití práva a že byla postupem prvostupňového orgánu diskriminována. Zejména má za to, že prvostupňový orgán zneužil institut zkušební doby k jinému účelu, než stanoví zákon, že svévolně modifikoval podmínky, za nichž vydá určité rozhodnutí, a že na stěžovatelku vyvíjel tlak, aby sama ukončila služební poměr ve zkušební době a aby bylo převedení na jiné služební místo realizováno co nejdříve. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti souhlasí se závěry městského soudu a Nejvyššímu správnímu soudu navrhl, aby kasační stížnost zamítl.

[7] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost „nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.“ V tomto směru lze poukázat např. na nález Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05, publ. pod č. 119/2005 USn., podle něhož je smyslem a účelem daného ustanovení to, „aby se Nejvyšší správní soud znovu nemusel zabývat věcí, u které již

pokračování

*jedenkrát svůj právní názor na výklad hmotného práva závazný pro nižší soud vyslovil, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto právním názorem řídil.*“ Daný závěr se odráží i v judikatuře Nejvyššího správního soudu, srov. např. rozsudek ze dne 9. 5. 2019, č. j. 3 As 80/2017 - 74, odst. [48], či v poslední době usnesení ze dne 29. 8. 2024, č. j. 3 As 52/2024 - 73, odst. [9] a násl. Lze doplnit, že nepřipustnosti kasační stížnosti nebrání skutečnost, že přechází a následnou kasační stížnost podali rozdílní účastníci řízení. Jestliže rozhodnou otázku již Nejvyšší správní soud plně vyřešil k předchozí kasační stížnosti jiného účastníka, mohou ostatní účastníci řízení namítat pouze to, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19, odst. 23, publ. pod č. 129/2019 USn.).

[8] Městský soud rozhodoval znovu poté, co jeho původní rozsudek v totožné věci zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 3. 2023, č. j. 3 As 376/2020 - 82. V něm třetí senát potvrdil, že v projednávaném případě nedošlo ke zneužití práva ve smyslu § 77 odst. 1 zákona o služebním poměru. Stejně tak nebyla stěžovatelka ve správním řízení diskriminována. Stěžovatelka obsahem svých kasačních námitek směřuje pouze proti výše uvedenému závaznému právnímu názoru. Nejvyšší správní soud však již danou otázku nemůže s ohledem na nadepsané závěry judikatury opětovně posuzovat.

[9] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal kasační stížnost nepřipustnou, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. a) téhož zákona odmítl.

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl zdejší soud podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 2. října 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín  
předseda senátu